

Beperkte beoordeling van de Martinair crash in Faro.

Het oordeel van de Haagse Rechtbank van januari 2020 is grotendeels gebaseerd op het onderzoek van de door de Rechtbank aangestelde deskundigen.

Deze deskundigen kregen een beperkte onderzoeksopdracht: slechts het einde van de vlucht hoefde beoordeeld te worden.

Een compleet beeld van de vlucht en alle factoren die tot de crash geleid hebben, ontbreekt hiermee.

Uit vonnis Rechtbank Den Haag, 8 juli 2015, rolnummer: C/09/434236 / MA ZA 13-17

De opdracht aan de deskundigen

2.5. De hoofdstelling van eisers houdt in dat de toenmalige Raad voor de Luchtvaart in 1994/95 in vele opzichten tot onjuiste bevindingen is gekomen en de slachtoffers en nabestaanden in zoverre verkeerd heeft geïnformeerd. In hun visie ging het daarbij om aantoonbare onwaarheden en verzwijging van relevante feitelijke gegevens. Dit heeft zich volgens eisers voorgedaan ten aanzien van de volgende, in onderdeel 6.18 van het tussenvonnis van 26 februari 2014 vermelde thema's:

- a. de *microburst* en de *windshear*, de dwarswind- en de rugwindcomponent volgens het Rapport van Ongeval;
- b. het (al dan niet) opgetreden zijn van zijwaartse verplaatsing;
- c. de snelheid van de daling;
- d. het (al dan niet) opgetreden zijn van een bewuste navigatiefout;
- e. het (al dan niet) gemist hebben van *calls* door de bemanning;
- f. het (te hoog) dichtgetrokken zijn van het gas;
- g. het afbreken van het landingsgestel;
- h. het al dan niet bekend zijn van de bemanning met het begrip "*flooded*";
- i. de opeenvolgende verklaringen van de gezagvoerder en diens handelen;
- j. (al dan niet onjuiste) verklaringen van Martinair en van de Raad voor de Luchtvaart, en
- k. de plaats van neerkomen van het vliegtuig.